



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Libertatibvs Ecclesiae Gallicanae

Charlas, Antoine

Leodii, 1684

Cap. V. De citationibus Romam, de executione Litterarum Apostolicarum in Gallia, & de Conciliis illic celebrandis, ad cap. 9. 10. & 11. Puteani.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38227

CAPUT V.

De citationibus Romam, de executione Litterarum Apostolicarum in Gallia, & de Conciliis illic celebrandis, ad capp. 9. 10. & 11. Puteani.

1. **C**irca Caput nonum distinguendum est jus commune à privilegiis, aut concordatis particularibus, itemque causæ spirituales & Ecclesiasticæ à temporalibus, & sæcularibus. Equidem in concordatis inter Leonem X. Papam, & Franciscum I. Regem Francorum tit. *de Causis*, & tit. *de frivolis appellationibus*, præscribitur modus procedendi in controversiis, sive in prima instantia, sive in causa appellationis, à quo non est recedendum; cum ita inter sanctam Sedem & Franciæ Regnum convenerit; ac præterea quæ ibi constituta sunt, maximam æquitate nitantur. In causis etiam merè temporalibus, & sæcularibus nullo privilegio, nulloque concordato est opus, ut Galli Romam non evocentur. Cæterum, & contra Concordata ipsa, & contra Romani Pontificis Primatum, & supremam jurisdictionem pugnaret, qui universim assereret, in nullo casu debere Gallos in Romana Curia litigare, neque per se, neque per Procuratores, ut libro sexto demonstravimus.

2. Pontificiæ jurisdictionis usum & exercitium Puteanus cap. 10. Regi Galliæ, ejusque Officialibus subiecit. Vult enim compilator iste Bullas, seu Litteras Apostolicas in Gallia executioni demandari non posse, absque assensu, seu, ut ipse loquitur, *absque parentis à Rege, vel ab ejus Officialibus consensu*. Istæne sunt Ecclesiæ Gallicanæ libertates, ut indiscriminatim quæcumque à sancta Sede proficiuntur ab arbitrio potestatum sæcularium pendeant? Itanè antiqui Galli, quorum Religio tantoperè laudatur, erga sanctam Sedem se habebant.

3. Sed qui sunt illi Canones, quibus constat hoc libertatis caput? An Arresta, & Litteræ Regiæ Canones nuncupantur; non enim alias invenit sui lemmatis probationes Puteanus;

638 TRACTATUS DE LIBERTATIBVS,
nus; & quas affert, sunt omnes schismate, à quo sunt cuncta in
Gallia confusa, posteriores. Dum Rex aliquid contra suum Sta-
tum à Bullis Pontificiis metuere, ideoque ab illis sibi velle cave-
re asserit, probabilis videtur excusatio. At verò quin iusta man-
data summi Pontificis, in rebus spiritualibus, & Ecclesiasti-
cis executioni mandentur, per vim quidem, & injuriam im-
pediri à potestatibus sæcularibus potest; nullus tamen obsta-
re valet quò minùs quodcumque successor Petri ligaverit su-
per terram, sit ligatum & in Cœlis, nisi fortè ut loquitur
S. Paulus primæ Corint. decimo vers. 23. *Dominum quis annuletur
ac fortior illo sit.* Plura lib. 2. de hoc puncto dicta sunt.

4. Capite undecimo probat Synodos indictas, eisque
puncta tractanda proposita fuisse à Regibus Franciæ, ab iisque
postulatam statutorum confirmationem, & ad executionem
auxilium. In hoc quidem capite referuntur aliquorum, non
quidem generalium, sed particularium Conciliorum fragmen-
ta: sed non minùs violatur vera libertas Ecclesiæ ex consilio
Autoris, si ex eo quod olim factum est, probare intendit, non
solum jus esse Principibus Synodos convocandi, illis delibe-
randa proponendi, illarum Canones roborandi, & executio-
nem curandi, sed etiam sine ipsorum autoritate Prælatos non
posse legitimè convenire, negotia, nisi quæ ipsi jusserint,
definire, & fideles ad Decretorum suorum executionem obli-
gare. Horret omnis veri Christiani animus ad doctrinam,
quæ fidei, ac disciplinæ negat posse consuli, nisi ex præscripto
Principum sæcularium.

5. Triplex probationum genus est in hoc cap. 11. Primæ
desumptæ sunt ex Conciliis sub prima Regum Dynastia cele-
bratis. Secundæ à Conciliis habitis sub secunda Dynastia.
Reliquæ ex posterioribus Conciliis, & ex Curiarum sæcula-
rium monumentis. Primæ quidem ostendunt Reges Franciæ
consensum convocationi Synodorum præbuisse. Qui quidem
consensus interdum honoris causâ vocatur jussio, ut in Aure-
lianensi primo, vel præceptio, ut in Aurelianensi secundo;
interdum tantum consensus, ut in Arvernensi anno 535. ali-
quando invitatio, ut in Parisiensi secundo: alias aliis nominibus
designatur, ut animadvertere licet in exemplis à Puteano ad-
ductis.

6. Sed Synodus Turonensis secunda anni 567. quam citat num. 5. non relatis ejus verbis, docet Can. 21. omnibus illis nominibus solum consensum esse intelligendum. Etenim quamvis Episcopi Concilii Aurelianensis primi dicant *Clodoveum gloriosissimum Regem omnes Sacerdotes ad Concilium venire IVSSISSE.* Concilium Turonense idem ita exprimit; *In Synodo Aurelianense, quam invictissimus Rex Clodoveus fieri SUPPLICAVIT.* Ubi jussione supplicationem interpretatur: utrumque autem idem significat, scilicet consensum, quo nomine, omnium maxime proprio, utitur Concilium Arvernense, ut diximus.

7. Ampliorem in Conciliis autoritatem exercuerunt Principes secundæ Dynastiæ. Verum id sine summorum Pontificum assensu, imò & rogatu factum non fuisse ostendemus, ubi de Capitularibus Regum Francorum differemus lib. 11.

8. Quæ tertio loco afferuntur ex Curiarum sæcularium documentis, sicut & alia quamplurima, quæ in hoc volumine sparsa sunt, arguunt tantum Ecclesiasticam autoritatem maximum in Gallia detrimentum posterioribus sæculis passam fuisse, ac Laicos Episcoporum, & Synodorum potestatem ferè omnem ad se pedetentim traxisse; Episcopos autem, si quid præter antiquam Ecclesiæ libertatem, & Canonicam disciplinam admiserunt, vel invitos cessisse, vel non debere in exemplum proponi, utpotè qui à majoribus fuerint degeneres.

9. Quæ ad Concilia præsertim Gallicana spectant, fusiùs disputabuntur inferiùs lib. 11. occasione Domini de Marca.

C A P U T . V I .

De autoritate Concilii generalis, de Appellationibus à Papa ad futurum Concilium, nec non de receptione, ac publicatione Conciliorum generalium in Gallia ad capp. 12. 13. 14. Puteani.

1. **E**X comparatione summi Pontificis cum Conciliis generalibus, de qua in lib. 5. disputatum est, colligi potest, quid judicandum sit de iis, quæ cap. 12. & 13. probanda sunt.